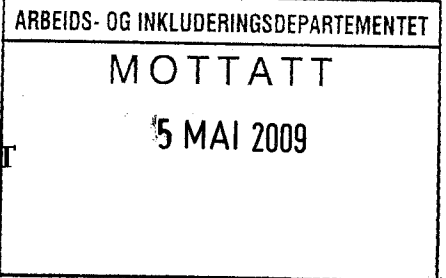

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENTET

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
200900911-/KEAB

Vår ref.
200901235-UA/TJU

Dato
4.5.2009

Høring - om ny utlendingsforskrift

Vi viser til Arbeids- og inkluderingsdepartementet brev 16. februar 2009 med vedlegg.

Justisdepartementet har følgende merknader:

1) Innledning

Den nye utlendingsforskriften fremstår som mer oversiktlig, og derved lettere tilgjengelig for brukerne, blant annet for brukerne i politiet.

Når det gjelder begrepsbruken knyttet til politiet, vil vi påpeke at begrepet '*politikammer*', jf. høringsbrevet pkt. 14.3 side 104, ikke lenger brukes som en organisatorisk betegnelse i politiet. Man bør derfor bruke enten '*politiet*' eller '*politidistrikt*', avhengig av hvilken sammenheng begrepet skal anvendes. Vi har ikke foretatt noen gjennomgående kvalitetssikring av begrepsbruken i denne høringssaken.

Forhold som ikke er regulert i forskriften

Fra politiets ståsted er det behov for og ønskelig at det i forskriften inntas en hjemmel/bestemmelse som regulerer informasjonsutveksling av nødvendige opplysninger mellom politiet og UDI. Det er i dag et stort behov for utrede nærmere hvilke opplysninger fra utlendingsforvaltningen som kan benyttes i politiets straffesaksarbeid - og omvendt.

Fra Justisdepartementets side forutsetter man at dersom Arbeids- og inkluderingsdepartementet igangsetter et arbeid av denne type, må det skje i nært samarbeid med Justisdepartementet og med deltakelse fra så vel politiet som påtalemyndigheten.

2) Merknader til de enkelte kapitler

Kapittel 1 Alminnelige bestemmelser

Forslaget § 1-2 Unntak fra kravet til oppholdstillatelse for arbeidssøkere som ikke trenger visum
Personer som omtales i forskriften § 1-2 har meldeplikt til politiet. Justisdepartementet mener at nærmere detaljering bør fremgå av forskriften, da det i dag er relativt tilfeldig hvordan politiet praktiserer dette. Det bør vurderes om det skal etableres en meldingsjournal med adekvate krav til opplysninger. Videre bør det etableres et eget instruksverk rundt denne meldingstjenesten som regulerer eksempelvis hvem som har tilgang til opplysningene, hvem som kan gis innsyn mv.

Forslaget § 1-12 Pass og grensekontroll

Når det gjelder inn- og utreise over annet enn godkjent grenseovergangssted, jf. forskriften § 1-12, mener vi at det bør fremgå nærmere i forskriften eller i forarbeidene hvilke kriterier politimesteren skal legge til grunn når det gis samtykke til inn- eller utreise over annet enn godkjent grenseovergangssted, sml. nåværende forskrift § 85 tredje ledd og § 167 andre ledd. Vi er kjent med at det har vært lagt en meget restriktiv linje til grunn, men vi savner en bedre forankring i forarbeider/retningslinjer, eventuelt i selve forskriften.

Kap 2 Krav til reisedokumenter for innreise i Norge

Forslaget § 2-4 Vilkår for å godta pass som reisedokument

Det fremgår av § 2-4 andre ledd hva passet skal inneholde. Justisdepartementet mener at det i tillegg må stå at passet må inneholde biometri der dette er iverksatt i utstederlandet. Biometri er ikke nevnt i listingen av innholdet i passet. For øvrig er bestemmelsen avklarende både i forhold til utstedelsesmyndighet og endringer i passet.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har valgt ikke å innta et vilkår om at passet må være utstedt etter personlig oppmøte hos kompetent myndighet. Vi mener det kan være uheldig sett i forhold til sikkerhet og identitet å fjerne kravet om personlig oppmøte i forbindelse med utstedelse av pass.

Forslaget § 2-6 Familiepass

Forslagets § 2-6 viderefører ordningen med familiepass, der barn kan føres inn i foreldrenes pass. I Norge krever man at alle – også barn – skal ha eget pass. Dette kravet er ikke mindre viktig knyttet til innvandring. Politiet har sett eksempler på at voksne mennesker har med seg barn til Norge som de ikke er foreldre til, barna er i beste fall i slekt med de voksne.

Kap 3 Visum

Forslaget § 3-6 Bankgaranti som betingelse for visum

Justisdepartementet støtter forslaget om at utstedelse av visum kan betinges av at en referanseperson stiller en økonomisk sikkerhet i form av bankgaranti. I forslagens § 3-6 andre ledd foreslås imidlertid at garantiordningen kun skal gjelde ved *privatbesøk*. Vi er av den oppfatning at dette er for lite omfattende og heller ikke oppfyller sin hensikt – retur etter besøk. Ordningen må gjøres gjeldende også ved andre typer besøk til Norge. Ett eksempel kan

være kulturelle grupper. Politiet har erfart at det ved flere anledninger har vist seg at viljen til retur har vært svært mangelfull.

I sin vurdering av dette forslaget har Politiets utlendingsenhet (PU) anført:

"Vi har merket oss at gjeldende garantiordning ved søknader om visum foreslås erstattet av en begrenset ordning med bankgarantier, som tilsvarer en ordning man bruker i Danmark. Ordningen foreslås å gjelde ved privatbesøk, for visse grupper søkere fra utvalgte land. Formålet er å muliggjøre en mer fleksibel og liberal visumpraksis for blant annet venner og familie av referanseperson i Norge. Slik vi leser forslaget vil det i øvrige saker kunne gis en erklæring fra referansepersonen på dekning av kost og losji mv., som ikke vil være rettslig forpliktende i forhold til inndrivelse.

PU har i dag det nasjonale ansvaret for inndrivelse etter utlendingsloven § 46, herunder overfor garantister. Etter at PU i samarbeid med UDI nylig igangsatte et prosjekt for inndrivelse overfor garantister, er ca kr 200.000,- blitt inndrevet. I de fleste tilfellene har skyldneren inngått betalingsavtale med PU, slik at inndrivelsesomkostningene så langt har vært begrensede. Forslaget vil dermed få betydning for PUs arbeid med å inndrive krav etter gjeldende garantiordning. AID varslet imidlertid i orienteringsmøte den 31. mars at de vil innkalle til et eget møte vedrørende dette forslaget".

Forslagets § 3-18 Visum på grensen (nødvisum)

Justisdepartementet mener at kompetansen i forbindelse med utstedelse av nødvisum ikke fremgår klart av § 3-18. Det bør presiseres at politiet kan utstede, eventuelt nekte å utstede nødvisum.

Kap 8 Oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket

Generelt

Justisdepartementet er positiv til at arbeids- og oppholdstillatelser til utlending som antas å være utsatt for menneskehandel, hjemles i forskrift. Dette gir et bedre grunnlag for å kunne utvikle et mer enhetlig og forutsigbart bistands- og beskyttelsestilbud til ofre for menneskehandel.

Videre medfører hjemmel i forskrift at disse sakene vil kunne registreres som en egen sakstype i DUF. I tillegg til å lette registreringsarbeidet vil det gi et langt bedre grunnlag for å kunne fremstille data om art og omfang av personer som søker arbeids- eller oppholdstillatelse med anførsel om menneskehandel som grunnlag. Dette er imidlertid sensitive data, og det må derfor vurderes tiltak for å ivareta nødvendige personvern hensyn, eksempelvis ved skjermingstiltak og tilgangskontroll i DUF.

Forslagets § 8-3 Refleksjonsperiode mv. for ofre for menneskehandel

Det synes uklart hvorvidt § 8-3 skal erstatte instruks AI 10/06 som helhet, eller om det forutsettes at hele eller deler av instruksens fortsatt skal ha gyldighet etter forskriftens ikrafttredelse. I henhold til instruksens danner refleksjonsperioden ikke grunnlag for familiegjenforening, med mindre politiet mener det er en konkret og alvorlig fare for mindreårige barns sikkerhet i hjemlandet og at denne ikke kan avhjelpes i hjemlandet. Det

anbefales at forskriften omtaler denne ordningen, dersom det er hensikten at forskriften skal erstatte instruks.

Annet ledd

Det synes uklart hvorvidt formuleringen "fornyelse av tillatelser etter første ledd" er ment å henvise til ordningen med midlertidig arbeids- og oppholdstillatelse inntil 12 måneder (fornybar) som omtales i instruks AI 10/06 punkt 3.1. Hvis dette er tilfelle, anbefales det at man vurderer å omtale denne ordningen under et eget punkt i forskriften. I henhold til gjeldende instruks AI 10/06 punkt 2 er refleksjonsperioden en midlertidig arbeids- eller oppholdstillatelse i inntil seks måneder uten rett til fornyelse. Hvis forskriftens formulering "fornyelse av tillatelser etter første ledd" er ment å innebære en ny ordning der man kan søke om fornyelse av refleksjonsperioden, anbefales det at setningen omformuleres slik at dette kommer tydelig frem.

Tredje ledd

Her bør det omformuleres slik at det blir tydeligere presisert at tillatelsen bare gir opphold i riket, og at det kun unntaksvis og etter særlige hensyn, kan innvilges søknad om ut- og innreise.

Forslaget § 8-4 Oppholdstillatelse til vitner i sak om menneskehandel

Forslaget fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet innebærer at hovedbestemmelsen i eksisterende instruks AI-64/08 forskriftsfestes uten endringer, og at nærmere regler gis ved instruks.

Justisdepartementet mener imidlertid at det er meget viktig at man klargjør reglene og begrepsbruken bedre i § 8-4. Vi viser her til innspill gitt fra Justisdepartementet i forbindelse med utviklingen av instruks AI-64/08, særlig vårt brev av 13. oktober 2008, der grundige vurderinger fra Riksadvokaten og Politidirektoratet var vedlagt. (AID ref: 200803186/GRS). I brevet het det blant annet:

"Utformingen av en instruks som både kan fange opp de tilfeller man ønsker, være klar nok til at personene det gjelder kan forutberegne sin stilling, samt hindre misbruk, byr på utfordringer.

Det foreslåtte utgangspunkt i utkastet til instruks, er etter vår mening for snever, og vil ikke fange opp de personer som bør omfattes. Vi viser til høringsuttalelsene som er kommet inn, og nevner eksempelvis at det kan være noe tilfeldig om man ved utformingen av en tiltalebeslutning subsumerer de straffbare forhold som overtredelser av strl. § 224 eller hallikbestemmelsen i § 202.

Selv om vi er enige om den primære målgruppe for instruks, nemlig ofre som har avgitt vitneforklaringer for domstolen, bør det etter vår oppfatning utformes mer skjønnspregede vilkår. Det nærmere innholdet i uttalelsen fra politi/påtalemyndighet får da helt sentral betydning for om opphold skal gis.

Et forslag kan være at instruks skal omfatte: "utlending som har samarbeidet aktivt med de rettshåndhevende myndigheter i straffesak om menneskehandel."

Vi viser for øvrig til uttalelsen fra riksadvokaten, som gir innspill til mulige utforminger av instruks, og som også tilbyr å bistå videre i prosessen. Vi er klar over at det haster med å få en ny

instruks ferdig, men mener samtidig at man må sikre at instruksen får en hensiktsmessig utforming.”

Justisdepartementets innspill ble grunnet tidsnød i Arbeids- og inkluderingsdepartementet ikke tatt hensyn til ved utformingen av instruks AI-64/08. Dette er forståelig, men det bør nå foretas en nærmere vurdering av våre innspill, for å sikre at man får en avklarende forskriftsbestemmelse.

Forslaget § 8-10 Krav til dokumentert identitet før oppholdstillatelse gis

Bestemmelsen om krav til dokumentert identitet før oppholdstillatelse gis reiser mange tolkningsspørsmål. Dette er et viktig område for politiet hvor det er behov for å samarbeide med Utlendingsdirektoratet om praksis på området.

Kap 10 Allmenne regler

Forslaget § 10-13 Varigheten av tillatelse til utlending som har fått oppholdstillatelse etter en asylsøknad

Det følger av § 10-13 at utlending som har fått oppholdstillatelse etter en asylsøknad, gis tillatelse for tre år. Dersom det er tvil om identiteten, kan tillatelse gis for ett år eller kortere. Vi vil bemerke at ”tvil om identiteten” anses som et noe upresist begrep, og foreslår at man i stedet bruker ”Dersom det er grunn til å tvile på den oppgitte identiteten...” eller ”Dersom det er en begrunnet tvil om identiteten...”. Så lenge det ikke er fremlagt gyldig og godkjent reisedokument, vil det i de fleste tilfeller være grunn til å tvile på identiteten. Med endring slik som foreslått kreves en spesiell grunn til å tvile på den oppgitte identiteten.

Kap 13 Vedtaksmyndighet i sak om oppholdstillatelse

Forslaget §§ 13-1 – 13-3 Politiets adgang til å avgjøre søknader

Justisdepartementet støtter ikke forslaget i §§ 13-1 og 13-2 om å overlate til Utlendingsdirektoratet å delegere vedtakskompetanse til politiet. En slik avgjørelse må godkjennes av Justisdepartementet og skje i forståelse med Politidirektoratet da den vil ha ressursmessige konsekvenser for politiet. Justisdepartementet har i annen forbindelse påpekt det uheldige dersom et forvaltningsorgan (Utlendingsdirektoratet) gis anledning til å delegere ressurskrevende oppgaver til et annet fagdepartements underliggende virksomheter.

Dette er det tatt hensyn til i § 13-3 om politiets adgang til å avgjøre søknader om permanent oppholdstillatelse, hvor det i siste punktum står følgende: ”Beslutning om å gi politiet vedtakskompetanse etter denne bestemmelsen, må godkjennes av Justisdepartementet”. Man foreslår at denne setningen også inntas i § 13-1 om første gangs oppholdstillatelse og i § 13-2 søknad om fornyelse. Ressursmessig er dette like viktige sakstyper som saker om permanent oppholdstillatelse etter § 13-3.

Kap 14.3, side 104 siste avsnitt – om fengselsmyndighetenes ansvar for å underrette politiet i god tid før løslatelse i utvisningssaker

Vi har kommet til at det kan ha gode grunner for seg at regelen om dette tas ut av utlendingsforskriften. Dette er en rutine som skal utføres av fengselsmyndighetene og dermed ikke av utlendingsmyndighetene. Da er det mest naturlig at dette er nedfelt i

vårt regelverk. Det er regler om dette i dag i punkt 3.45.2 i retningslinjene til straffegjennomføringsloven, men disse vil nå bli oppdatert. Det er viktig at fengselet underretter politidistriktet som har hatt utvisningssaken, men vi tror at dette blir best ivare tatt ved at det fremgår av vårt eget regelverk. Av retningslinjene til straffegjennomføringsloven fremgår i dag følgende under 3.45.2: *”Utvisningsvedtak Jf. straffegjennomføringsloven § 42, sjette ledd og forskriften § 3-41, fjerde ledd. Dersom det foreligger en endelig beslutning om at domfelte skal utvises fra Norge, skal et vedtak om prøveløslatelse normalt være betinget av at utvisningsvedtaket iverksettes som forutsatt samtidig med løslatelsen. Dette av hensyn til en effektiv iverksettelse av utvisningsvedtaket. Det skal fremgå av vedtaket at dersom det viser seg umulig å få gjennomført fysisk transport ut av landet etter en prøveløslatelse med slik betingelse, kan det vedtaksorganet som fattet vedtak om prøveløslatelse beslutte gjeninnsettelse inntil transporten kan iverksettes. Foreligger det en endelig beslutning om utvisning, skal leder av fengsel kontakte utlendingsmyndighetene i god tid før løslatelse ellers skal skje, slik at transporten ut av landet kan iverksettes på det tidspunkt løslatelsen skal finne sted i henhold til løslatelsesvedtaket eller så raskt som mulig deretter. Leder av fengsel skal i god tid før prøveløslatelsen også underrette politiet, som iverksetter utvisningsbeslutningen”.*

Utkastets § 14-1 første ledd

I høringsbrevet s. 100 omtales reglene i utkastet § 14-1 første ledd om at en utlending med barn i Norge normalt ikke skal utvises dersom grunnlaget for utvisning bare er ulovlig opphold eller ulovlig arbeid i riket. Det bes om synspunkter på om dette bør utvides slik at det normalt heller ikke skal besluttes utvisning dersom grunnlaget for dette er andre ”mindre alvorlige” brudd på utlendingsloven, f.eks. at det er gitt uriktige opplysninger som i ettertid er korrigert eller ikke lenger er relevante for oppholdsgrunnlaget.

Justisdepartementet slutter seg til forslaget til en slik endring. Utvisning av en forelder med barn i Norge, som vedkommende har foreldreansvar for eller samværsrett med, er et svært inngripende tiltak ikke bare overfor utlendingen selv, men også overfor barnet. Ved forholdsmessighetsvurderingen etter utlendingsloven 2008 § 70 må det legges betydelig vekt på dette. Det følger også av bestemmelsene i FNs barnekonvensjon artikkel 3 nr. 1 og artikkel 9 nr. 3, jf. menneskerettsloven § 2 nr. 4, at det skal legges vekt på barnets beste og barnets rett til kontakt med begge foreldre ved en slik vurdering, jf. også Høyesteretts dom i Rt. 2005 s. 229. På denne bakgrunn er det etter vårt syn fornuftig å legge opp til at mindre alvorlige brudd på utlendingsloven normalt ikke vil medføre utvisning, og at det tas inn regler om dette i utlendingsforskriften. Vi har ikke tatt stilling til hva slags regelbrudd som ikke bør medføre utvisning, men dette kan antakelig vurderes for flere tilfeller enn de som er nevnt i høringsbrevet (uriktige opplysninger).

Vi vil i forbindelse med dette også bemerke at det i barnekonvensjonen artikkel 9 nr. 3 om barnets ”rett ... til å opprettholde personlig forbindelse og direkte kontakt med begge foreldrene regelmessig”, ikke angis noe minstekrav til samværets omfang. Dvs. at barnet kan ha rett til samvær med forelderen selv om det fastsatte samværet er av

mindre omfang enn "vanlig samværsrett" etter barneloven § 43 annet ledd. Det kan derfor tenkes at det vil være problematisk i forhold til barnekonvensjonen å utvise en forelder som har mindre samvær enn normalordningen, jf. utkastet § 9-9 og § 9-3 annet og tredje ledd. Særlig kan dette tenkes der slikt samvær har vært utøvd over noe tid og barnet er nært tilknyttet samværsforelderen. Vi vil derfor be Arbeids- og inkluderingsdepartementet vurdere å ta inn flere relevante kriterier i oppregningen i utkastet § 9-3 tredje ledd siste punktum, f.eks. hvor lenge barnet og forelderen har hatt regelmessig samvær.

Kapittel 16 Organiseringen

I utkastet § 16-5 første ledd heter det at forvaltningsloven – med unntak av kapittel VI – gjelder ved behandlingen av saker etter lovens § 76 fjerde ledd. Dette kan virke litt forvirrende når det i § 76 fjerde ledd står at forvaltningsloven kapittel IV til VI *ikke* gjelder (for departementets beslutninger). Vi foreslår at § 16-5 første punktum presiseres slik: "Forvaltningsloven gjelder ved Utlendingsnemndas behandling av saker etter lovens § 76 fjerde ledd."

Det heter videre i § 16-5 første ledd annet punktum at forvaltningsloven kapittel VI likevel ikke gjelder for UNEs behandling. Denne bestemmelsen er ikke kommentert i høringsbrevet, men vi antar at den er begrunnet med at UNEs vedtak i slike saker ikke skal kunne påklages. Vi kan ikke se noe behov for å gjøre unntak fra omgjøringsreglene i forvaltningsloven § 35. Ettersom det er tale om å overprøve et vedtak til gunst for utlendingen, vil normalt heller ikke saksomkostningsreglene i forvaltningsloven § 36 komme til anvendelse. Etter vårt skjønn bør derfor utkastet § 16-5 første ledd annet punktum kunne omformuleres slik: "Utlendingsnemndas vedtak i slike saker kan ikke påklages." Videre bør begrepet "utlending som vedtaket er til gunst for" i § 16-5 tredje ledd kunne erstattes med forvaltningslovens mer velkjente begrep "parten", særlig ettersom det i samme bestemmelse henvises til forvaltningsloven § 16.

Utkastet § 16-10 synes overflødig. Bestemmelsens første ledd er en gjengivelse av lovens § 78 tredje ledd fjerde punktum, og annet ledd er bare en presisering av at de vanlige saksbehandlingsreglene gjelder når vilkåret for at nemndlederen selv kan behandle saken, ikke er oppfylt. Paragrafen kan etter vårt syn vurderes strøket i sin helhet.

Vi forutsetter at *Lovavdelingens forskriftsenhet* vil bli gitt anledning til å gi forskriftstekniske merknader til utkastet også etter at høringsfristen har løpt ut.

3) Økonomiske og administrative konsekvenser

Fritt rettsråd

I saker om utvisning har utlending rett til fritt rettsråd etter utlendingsforskriften § 42 femte ledd. I høringen er det foreslått å ta en forholdsmessighetsvurdering i tilfeller

hvor det er brudd på utlendingsloven som kan føre til utvisning, men hvor utlendingen har barn i Norge. Dersom denne bestemmelsen medfører at det blir opprettet færre utvisningssaker, vil dette igjen føre til en nedgang i antall saker hvor utlending har rett på fritt rettsråd, og utgiftsposten til fritt rettsråd vil dermed reduseres. Det er imidlertid ikke mulig å gi en nærmere vurdering av størrelsen på beløpet, da det er uklart hvor mange saker det vil være snakk om.

Politiet

Forslaget til ny utlendingsforskrift vil medføre flere endringer i arbeidsoppgavene for politiet. Vi antar at ingen av endringene isolert sett vil få store konsekvenser for ressursbruken, men samlet sett vil flere av forslagene føre til endringer i ressursbruken. Det er innen høringsfristen ikke mulig å beregne hvilke konsekvenser dette vil kunne få samlet.

Vi antar derfor at det vil være hensiktsmessig å komme tilbake til Arbeids- og inkluderingsdepartementet med eventuelle merknader til sakens samlede ressursmessige konsekvenser når alle deler av forslaget er vurdert. Fra Justisdepartementets side vil det være nødvendig å innhente Politidirektoratets synspunkter mht. konsekvensene før man presenterer en slik vurdering. Vi vil derfor komme tilbake til de økonomiske og administrative konsekvensene av forslaget ved en senere anledning.

Vedrørende Svalbard

Til kap. 1 Virkeområde m.v.: Justisdepartementet tar til etterretning at reglene om identitetskontroll ved reiser til og fra Svalbard ennå ikke er avklart. Vi forutsetter at vi blir forelagt forslaget så snart det foreligger.

Til kap. 3 Visum: Den nye utlendingsloven § 13 hjemler adgang til å legge vedtaksmyndighet i visumsaker etter §§ 10 og 12 til Sysselmannen på Svalbard. Vi har tidligere gitt innspill om at visum- og utlendingssakene er et stort og krevende saksområde for Sysselmannen, og at overføring av vedtaksmyndighet vil medføre merkostnader. På 10 år har det vært en økning fra 10 til i overkant av 180 visumsaker per år på Svalbard, og Sysselmannen bruker nå ca. ett årsverk på dette og arbeidet med utlendingssaker for øvrig. Vi mener at det kan være gode grunner til myndighetsoverføring i visumsaker, men har oppfordret Arbeids- og inkluderingsdepartementet til å vurdere nærmere de økonomiske og administrative konsekvensene av forslaget.

I høringsnotatet skriver Arbeids- og inkluderingsdepartementet bl.a.: "*Å gi Sysselmannen på Svalbard vedtakskompetanse vil være tidsbesparende og mer servicevennlig for søkeren.*" Og videre: "*En overføring av vedtakskompetanse til sysselmannen vil innebære et merarbeid som vil gi et økt ressursbehov i forbindelse med saksbehandlingen, og det vil blant annet bli behov for opplæring og teknisk tilrettelegging.*" Begge deler er vi enig i. Det er også viktig at Arbeids- og inkluderingsdepartementet følger opp med hensyn til at Sysselmannen er i en spesiell situasjon når det gjelder utlendingsforvaltning. Sysselmannen har nylig tatt opp med Justisdepartementet at de

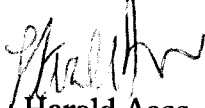

har behov for en avklaring av sin rolle i disse sakene. Vi er for tiden i dialog med Arbeids- og inkluderingsdepartementet om et møte om dette i nær framtid.

Vi vil også minne om følgende tekst i stortingsmeldingen om Svalbard (St.meld. nr. 22 (2008-2009) Svalbard) kapittel 5.6 Utlendingslovgivningen, siste avsnitt:

"Aktivitetsøkningen på Svalbard og økningen av det utenlandske nærværet i Longyearbyen og Ny-Ålesund har ført til at det oppstår flere utlendingsrettslige problemstillinger, bl.a. for utenlandske studenter, utenlandske ektefeller/samboere til og barn av norske statsborgere. Arbeids- og inkluderingsdepartementet vil i samråd med Justis- og politidepartementet se nærmere på enkelte spørsmål i denne forbindelse og vurdere behovet for særregler." Vi avventer Arbeids- og inkluderingsdepartementets oppfølging av disse spørsmålene.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Toril Juul
seniorrådgiver